

מסורת הש"ס

(א) והיו חסידים... (ב) והיו חסידים... (ג) והיו חסידים... (ד) והיו חסידים... (ה) והיו חסידים... (ו) והיו חסידים... (ז) והיו חסידים... (ח) והיו חסידים... (ט) והיו חסידים... (י) והיו חסידים... (יא) והיו חסידים... (יב) והיו חסידים... (יג) והיו חסידים... (יד) והיו חסידים... (טו) והיו חסידים... (טז) והיו חסידים... (יז) והיו חסידים... (יח) והיו חסידים... (יט) והיו חסידים... (כ) והיו חסידים... (כא) והיו חסידים... (כב) והיו חסידים... (כג) והיו חסידים... (כד) והיו חסידים... (כה) והיו חסידים... (כו) והיו חסידים... (כז) והיו חסידים... (כח) והיו חסידים... (כט) והיו חסידים... (ל) והיו חסידים...

אלו הן הנחנקין פרק עשירי סנהדרין

צ.

עין משפט
גז מוצה

א (מ"י) פ"ט מהל' יסוד
המורה ה"ה ו'ה' א' ד' :
ב מ"י פ"ט מהל' סגולת
י"ט מהל' המורה ה"ג
וה"ה ו'ה' ו'ה' לפי שעה
וע"ש:
ג מ"י פ"ג מהל' סגולת
מ"ה מהל' ה' :
ד מ"י פ"ג מהל' סגולת
מ"ה מהל' ה' :

תורה אור השלם

- 1. והקב"ה דרשנו אהלים
ההלים ההוא יקום כי
דבר קרה על י"ה אלהים
המוריא אהבם מארץ
מצרים והפך מביית
עבדים להדיחן מן הדרך
אשר צוה י"ה אלהים
ללכת בה ובערת דרע
מקרבך דברים י"ג ו'
2. ונתתם את מונחתם
ושברתם את מצבתם
ואשרייתם חישרון באש
ופסילי אלהיכם גזרעון
ואברתם את שקם מן
הקיום הזה:
דברים י"ב א'
3. ועשיתם לו כאשר
יקם לעשות לאחיו
ובערת דרע מקרבך
דברים י"ט י"ט
4. וענך כלם צדיקים
לעולם יירשו ארץ נצח
מקדש מצשה י"ד
להתפאר:
ישעיהו ס' כ"א
5. ויאמר אם שמוע
תשמע לקול י"ה אלהים
והישר בעיניו תעשה
והאמת למצוותיו תשמרת
כל הקיו כל המחלה
אשר שמוי במצרים לא
איש ילדך כי אני י"ה
רפאך:
6. והתפלל אליו והצטר
לו וישמעו ותתקנו
וישיבו ויחשבו
למלכותו וידע מנשה כי
י"ה הוא האלהים:
דברי הימים ב' לג' א'
7. ויאמר אלישע שמעו
דבר י"ה בה אמר י"ה בעת
קדו שאה סלת בשקל
וקאמתם שיערים בשקל
בשער שחרון:
מלכים ב' א'
8. הען השליש אשר
למלך נשען על ידו את
איש האלהים ויאמר
הען י"ה עשה ארבות
בשמים והיה הדבר
הזה ויאמר הנבה ראה
בעיניך ומשם לא
תאכל:
מלכים ב' א' ב'

לא כתיבי: **מר כדאים ליה כו'** לרנן נקפילה לרכי שמעון
בחנק (והוא הדין לרנן ולרכ המנונא. האי דנקט ר' שמעון רנזומא
הוא כלומר ואפילו מחנק דרבי שמעון פטור וכ"ש ממחוקק
דממינז ליה רנן בעוקר את הכל: **אם יאמר לך נביא.** המנונא
עבור על דברי מורה הכל לפי
מקנת השעה כגון אליהו נצר הכרמל
כשמועו מן: **וננסה ספורס מפשלה**
כו. כלומר אפילו מראה אותו נביא
מושל ועושה כלונזו דכמיז (דברים
יג) ונתן אליך אות או מופת:
שפמילטו נביא אפס. כגון מנייה
הנביא והאי ונתן אליך אות בעדו
נביא אמת ימן לך אות ננוואה
אחרת ולנסוף כשיחזור להרשע
יאמר לעבור עבודת כוכבים וספון
עלי שהי מוחזק אני על ידי אות
ומופת שנתמי לך ככר: **לרשום**
כגון מסרה האז לשלומי
הנעל ועדיין הוא בדרך ולא קיימ
נה ניה אניה: **לאוסה מיסה.** שהיו
מחייבין את הגידון: **ונועלה.** כלומר
וכל הנועלים יגידון כמימח הננועלה
מון מנועל כהן: **מה ס"ל לאמיו.**
לכמוז כאשר ומס לעשות ולשמון:
אם לו וסוקס. לנעל שהיו מחייבין
אותו חנק: **אם לם.** שמיחייבין אותה
שריפה: **לאמיו ולא לאוסו.** כל
היכא דנענדומן מחייבין איש ואשה
ודיען חלוק כי הכא לו הוקסו:

הדרן עלך אלו הן הנחנקין

בל ישראל יש להם חלק לעולם הבא.

מעיקרא איירי נארנע מיתות ומפרס
ואזיל להו לכולהו והדר מפרס הני
דלין להם חלק לעולם הבא: ה"ג
האומר אין סמיים הפסיס מן
ספורס. פ' שטופר נמדדש' דרשינן
נגמרל לקמין' מניין לתמיח הממס
מן המורה ואפי' יכא מודה ומלאמין
שימוי הממס אלל דלא רמזח'
נאורייתא סופר הוא הוואיל ועוקר
שיס מתיח הממס מן המורה מה לנו
ולאמוננו וכי מתיבין הוא יודע שכן
הוא הלכך סופר גמור הוא:
אפיקורוס. מפרס נגמרל [ט:]: **ספסיס**
היוליוניס. מפרס נגמרל [ק:]: **גמ'**
והי

מחלוקת. דרנן ורכי שמעון ננביא בעוקר כל הגוף עבודת
כוכבים ואומר נלכווימי נרוח הקודש מפי הגבורה להנננאות לעקור
כל מלות עבודת כוכבים מן המורה או לקיים מקלה ולנעלן מקלה
באי הוא דקאמרי רננן סקילה
דהנה ננביא דגמרי סקילה מיניה בע"ז
הוא משמע דכתיב וכל האות והמופת
וגי' נלכה וענדה' היינו עקירת הגוף
ובטול מקלה החס נמי כמיז כפיסל'
יומתי כי דבר סרה וגו' להדיחך מן
הדרך ואפי' במקלה נשמעת ומייה לא
מישמעי קרל אלל בע"ז דדבר למד
מענינו: **אלל עוקר הגוף דשאר מלוס**
דעניי. הכל כמנן. דנפקא לן מקלה
אחרניה האמור נפרשה אחרניה דלא
כתיב כה הדחה לך הנביא אשר יוד
לדבר דבר כשמי (דברים יח) והיינו מה
שלל שמע דכתיב ומת הנביא והוא וכל
מייה האמורה סתם חנק הוא: **פטור.**
דהס דבר כמיז דבר שלם ולא חצי
כר: **ללכה זו מלוס עשה.** כתימח
דבר כספרים' גבי נפרש נביא המדיח
דכמה כה הדחה (פס יג) להדיחך מן
הדרך אשר לך ה' אלהיך ללכת כה
וגו' ורשי קרל יתיירל ללכת זו מלוס
עשה דשמע לעשות ולא משמע
אזהרה: **אם לא תפסק.** דגמרינן
מאשר חטא כה' דנלל תעשה מיירי
אלמח דשאר מלות נמי הכא גבי
דהנה כתיבי דלי לא משמע קרל
אלל בע"ז מלי עשה איכא: ובין
כשאר מלוס. דהאי ללכת כה לא משמע
ליה לרכ המנונא אונתמס: **דרחמנא**
אמר מן הדרך. ואע"ז קאי דלכתי
לא איתרני שאר מלות כהאי עניינא
ללכת כה כולה משמע: **ד"ה פטור.**
ואפילו מחנק דהס דבר שלם כתיב
ולאו לעוקר דברי מורה האי כי יוד
לדבר דבר קאי דהס סקילה הוא אלל
לרנן מנן דהס דהס סקילה הוא אלל
היוס עונדה. כלומר היינו קיום מקלה
וינועל מקלה: **כרז חסדא.** דלמך
בע"ז הוא דפלגי אלל כשאר מלות
עוקר הגוף הוא בחנק ובינועל מקלה
פטור: **ר"ש פטור** והוא הדין לרנן.
דגבי מנן דבר שלם כמיז ולרכ
חסדא דהי דנקט ר"ש הא קמ"ל
דרישא דקתי סתמח מיז ואפילו
לרנן בחנק דרבי שמעון הוא דקא
ממיז חנק ולא סקילה דשאר
מלות בעניינא דהנה דסקילה

מחלוקת בעוקר הגוף דעבודת כוכבים
וקיום מקצת וביטול מקצת דעבודת כוכבים
דרחמנא אמר י' מן הדרך אפילו מקצת
הדרך אבל עוקר הגוף דשאר מצות דברי
הכל בחנק וקיום מקצת וביטול מקצת
דבשאר מצות דברי הכל פטור מחיוב רב
המנונא י'ללכת זו מצות עושה בה זו מצות
לא תעשה ואי סלקא דעתך בעבודת כוכבים
עושה בעבודת כוכבים היכי משכחת לה
תרנמה רב חסדא ונתתם רב המנונא
אמר מחלוקת בעוקר הגוף בין בעבודת
כוכבים בין בשאר מצות וקיום מקצת וביטול
מקצת דעבודת כוכבים דרחמנא אמר מן
הדרך אפילו מקצת הדרך אבל קיום מקצת
וביטול מקצת דבשאר מצות דברי הכל
פטור ת"ד **"המתנבא לעקור דבר מן התורה**
חייב לקיים מקצת ולבטל מקצת ר"ש פטור
ובעבודת כוכבים אפילו אומר היום עיבודה
ולמחר בטלוה דברי הכל חייב אביי סבר
לה כרב חסדא ומתוך לה כרב חסדא רבא
סבר לה כרב המנונא ומתוך לה כרב
המנונא אביי סבר לה כרב חסדא ומתוך
לה כרב חסדא המתנבא לעקור דבר מן
התורה דברי הכל בחנק לקיים מקצת ולבטל
מקצת ר"ש פטור והוא הדין לרנן ובעבודת
כוכבים אפילו אומר היום עיבודה ולמחר
בטלוה חייב מר כדאית ליה ומר כדאית לה
ליה רבא סבר לה כרב המנונא ומתוך לה
כרב המנונא המתנבא לעקור דבר מן
התורה בין בעבודת כוכבים בין בשאר מצות
חייב מר כדאית ליה ומר כדאית ליה
לקיים מקצת ולבטל מקצת בשאר מצות
ר"ש פטור והוא הדין לרנן ובעבודת
כוכבים אפילו אומר היום עיבודה ולמחר
בטלוה חייב מר כדאית ליה ומר כדאית ליה
א"ר אבהו א"ר יוחנן יבכל אם יאמר לך
נביא עבור על דברי תורה שמע לו חוץ
מעבודת כוכבים שאפילו מעמיד לך חמה
באמצע הרקיע אל תשמע לו תניא רבי
יוסי הגלילי אומר הגיע תורה לסוף דעתה של עבודת כוכבים לפיכך נתנה

תורה ממשלה בה שאפילו מעמיד לך חמה בשמים הרקיע אל תשמע לו תניא א"ר עקיבא חס ושלום
שהקדוש ב"ה מעמיד חמה לעוברי רצונו אלא כגון חגיגה בן עזר שמתחלתו נביא אמת ולבסוף נביא
שקר: וזוממי בת כהן: מנהגי מילי אמר רב אחא בריה דרב איקא דתניא ר' יוסי אומר מה ת"ל **ועשיתם**
לו כאשר זמם לעשות לאחיו לפי שכל **המוזמין** שבתורה וזוממיהו ובוועליהו כיוצא בהן בת כהן
היא כשריפה ואין בוועלה כשריפה וזוממין אינו יודע אם לו הוקשו אהם לה הוקשו אהם לה הוקשו כשהוא
אומר לעשות לאחיו **לאחיו ולא לאחותו**:

הדרן עלך אלו הן הנחנקין

בל ישראל י"ש להם חלק לעולם הבא שנאמר ועמד כולם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעי
מעשה ידי להתפאר י'ואלו שאין להם חלק לעולם הבא **האומר** אין תחיית המתים מן
התורה ואין תורת מן השמים ואפיקורוס ר"ע אומר אף הקורא בספרים החיצונים **והלוחש** על המכה
ואומר **כל המחלה** אשר שמוי במצרים לא איש עולך כי אני ה' **רופאך** אבא שאל אומר אף
ההוגה את השם באותיותיו **שלשה מלכים** וארבעה הדיינות אין להן חלק לעולם הבא **שלשה מלכים** ירבעם
אחאב ומנשה ר' יהודה אומר מנשה יש לו חלק לעולם הבא שנאמר **ויחפלה** אליו **וישמע** תחנתו
וישיבוהו ירושלים למלכותו אמרו לו למלכותו השיבו ולא לחיי העולם הבא השיבו ארבעה הדיינות
בלעם דוואג ואחיתופל ונחזי: **גמ'** וכל כך למה תנא הוא כפר בתחיית המתים לפיכך לא יהיה לו חלק
בתחיית המתים שכל מדותיו של הקב"ה **מדה כנגד מדה** דאמר ר' שמואל בר נחמני אמר ר' יונתן
מניין שכל מדותיו של הקב"ה מדה כנגד מדה שנאמר **ויאמר אלישע** שמעו דבר ה' **וגו'** כעת מחר סאה
סלת בשקל וסאתים וסאתים בשקל כשער שומרון כתיב **יוען השליש** אשר **המלך** נשען על ידו את איש
האלהים ויאמר הנה ה' עושה ארובות בשמים והיה הדבר הזה **ויאמר** **הנך** רואה בעיניך ומשם לא תאכל
וכתיב